

Voor jonge concertbezoekers (10+)

Scan de QR-code en lees de toelichting die we speciaal voor jou hebben gemaakt!

Steun ons

Draag bij aan de toekomst van Het Concertgebouw, nu of later.
concertgebouw.nl/steun-ons

ONTDEK MEER

Op concertgebouw.nl/ontdek gaat een wereld voor u open.
U vindt er video's, interviews, verhalen, podcasts, concertregistraties en nog veel meer.

Verwacht in Het Zondagochtend Concert

1 nov - Grote Zaal

Ravels *Pianoconcert voor de linkerhand* en Saint-Saëns' *Danse macabre*

15 nov - Kleine Zaal

Beethovens *Kreutzer* door LGT Young Soloists

22 nov - Grote Zaal

Strauss' *Also sprach Zarathustra* en *Rosenkavalier Suite*

29 nov - Grote Zaal

Spaanse zondagochtend: Thomas Beijer speelt Falla

27 dec - Kleine Zaal

Nikki Treurniet zingt liederen van Schumann, Brahms en Debussy

Zien we u binnenkort weer terug op zondagochtend?

De volledige concertagenda vindt u op concertgebouw.nl/zondag.

Deel uw concertbeleving op social media! [#concertgebouw](https://twitter.com/concertgebouw)

AVROTROS en Het Concertgebouw presenteren

Het Zondagochtend Concert

18 oktober 2026 - Grote Zaal - 11.00 uur

Concertgebouw Chamber Orchestra
Michael Waterman, concertmeester
Noa Wildschut, viool

Wolfgang A. Mozart
1756-1791

Adagio en Fuga in c, KV 546 (1788)

Antonio Vivaldi
1678-1741

De vier jaargetijden, op. 8 (1725)
voor viool en orkest

Concert nr. 1 in E, RV 269 'Lente'
Allegro - Largo - Allegro

Concert nr. 2 in g, RV 315 'Zomer'
Allegro non molto - Adagio, presto - Presto

Concert nr. 3 in F, RV 293 'Herfst'
Allegro - Adagio molto - Allegro (La caccia)

Concert nr. 4 in f, RV 297 'Winter'
Allegro non molto - Largo - Allegro

Het Zondagochtend Concert wordt
elke week door AVROTROS rechtstreeks
uitgezonden op NPO Klassiek.

De jonge sterviolist Noa Wildschut, geroemd om haar 'grenzeloze muzikaliteit', brengt een ode aan de vier seizoenen. Samen met het Concertgebouw Chamber Orchestra speelt ze *De vier jaargetijden* van Vivaldi, misschien wel de beroemdste vioolconcerten ter wereld. Van Mozart klinken een Adagio en een Fuga in de stijl van Johann Sebastian Bach.

Of ze nu het *Vioolconcert* van Saint-Saëns speelt in de Grote Zaal of pianotrio's van Haydn en Tsjajkovski met haar kamermuziekvrienden in de Kleine Zaal, de Nederlandse violist Noa Wildschut betovert het publiek telkens opnieuw met haar virtuoze spel en haar prachtige klank. Dat deed ze al op haar zevende in Het Concertgebouw tijdens The Night of the Promising, en dat doet ze nu, achttien jaar later, nog altijd. Ze begon op haar vierde met vioollessen bij Coosje Wijzenbeek en daarna studeerde ze bij Vera Beths aan het Conservatorium van Amsterdam en bij Antje Weithaas in Berlijn, waar ze nog altijd woont. Vanuit de Duitse hoofdstad reist ze de wereld over met een indrukwekkende concertagenda vol kamermuziek en solo-optredens met prominente orkesten, zoals het Concertgebouw Chamber Orchestra.

Mozart à la Bach

Het in 1987 opgerichte Concertgebouw Chamber Orchestra, dat is samengesteld uit leden van het Concertgebouworkest, opent het concert met Mozarts *Adagio en Fuga in c*, KV 546, een eerbetoon aan Johann Sebastian Bach. Dat Wolfgang Amadeus Mozart zo vertrouwd raakte met Bach, had hij te danken aan Baron Gottfried von Swieten (1734-1803). Deze Oostenrijkse diplomaat, die ook directeur was van de keizerlijke hofbibliotheek in Wenen, was een groot liefhebber van de muziek van Bach en Händel. 'Elke zondag om twaalf uur ga ik naar Baron von Swieten (...), er wordt niets dan Bach en Händel gespeeld (...). Op dit moment leg ik een verzameling Bach-fuga's voor mezelf aan!', schreef Mozart enthousiast aan zijn vader op 10 april 1782. Hij bewerkte verschillende fuga's uit Bachs *Das wohltemperierte Klavier* voor strijktrio, strijkkwartet en strijkkwintet, vaak met een langzame inleiding erbij. Sommige Adagio's zijn gebaseerd op langzame delen uit het oeuvre van Bach zelf, andere zijn geschreven in de stijl van Bach, soms bewerkt door Mozart, soms door tijdgenoten van Mozart. Het statige en complexe Adagio uit KV 546 heeft Mozart met zekerheid zélf geschreven. De bijbehorende Fuga is Mozarts

bewerking van zijn eigen indrukwekkende *Fuga voor twee piano's*, KV 426 uit 1783.

De vier jaargetijden

De Venetiaanse componist, violist en pedagoog Antonio Vivaldi gaf vioolles aan het beroemde muziekinstituut Ospedale della Pietà, een van de vier Venetiaanse weeshuizen waar liefdadigheid werd gecombineerd met muziekonderwijs. Hij componeerde honderden soloconcerten voor zijn leerlingen en de openbare uitvoeringen onder zijn leiding trokken de aandacht van het Venetiaanse publiek. Een van zijn meest succesvolle opusnummers is *Il Cimento dell'Armonia e dell'Invenzione*, op. 8, uitgegeven in Amsterdam in 1725. De vier eerste concerten van deze bundel zijn wereldberoemd geworden als *De vier jaargetijden* (Le quattro stagioni). Uit Vivaldi's opdracht aan graaf Václav Morzin blijkt dat de componist de vioolconcerten al eerder voor deze muziekminnende edelman uit Bohemen en diens ensemble had gecomponeerd.

Natuurgeluiden

Alle vier de concerten bestaan uit drie delen en volgen grofweg een snel-langzaam-snel-patroon. Het zijn superieure voorbeelden van beschrijvende muziek, waarbij natuurgeluiden,

zoals kabbelende beekjes, onweer, bliksem en storm, heel precies worden verklankt. Bovendien hoort bij elk concert een sonnet, waarin de gebeurtenissen nauwkeurig worden weergegeven. De opvallendste voorbeelden zijn het gezang van twee vogeltjes in de lente (uitgevoerd door de solist en de concertmeester met behulp van vrolijke trillers), de donder en de bliksem die de verzengende hitte van de zomer doen verdwijnen, de jagers die in de herfst op jacht gaan met hoorns, geweren en honden en ten slotte het bibberen in de winterse kou en de langzame tred over het gladde ijs. Als luisteraar kun je ook zonder al deze instructies. Zelfs als je de bijbehorende sonnetten niet kent, zul je de vier verschillende jaargetijden duidelijk herkennen. In de woorden van Noa Wildschut: 'Vivaldi's muziek is heel erg beeldend, er klinken blaffende honden, vogeltjes, stormachtig weer. Ik probeer dat voor me te zien als ik het speel. Tegelijkertijd wil ik er ook iets van mezelf in leggen, én laat ik ruimte aan het publiek om een interpretatie te vormen.'

Noortje Zanen